অধ্যায় ১ ঃ ৰচনা লেখনৰ প্ৰাথমিক ধাৰণা

অধ্যায় গাঁথনি

1.1 উদ্দেশ্য
1.2 পৰিচয়
1.3 ৰচনা লেখনৰ প্ৰাথমিক ধাৰণা
1.4 অধ্যায়টিৰ পৰা আমি কি শিকিলোঁ
1.5 অধিক জানিবলৈ
1.6 অগ্ৰগতিৰ খতিয়ান
1.7 আৰ্হি প্ৰশ্ন

১.১ উদ্দেশ্য

এই অধ্যায়টি অধ্যয়ন কৰি আপুনি—

- ৰচনাৰ সংজ্ঞা বা অৰ্থ আৰু ৰচনাৰ উপাদান বিষয়ে প্ৰয়োজনীয় কথা কেইটামান জানিব
- ৰচনাৰ বিভিন্ন বিভাগ, ৰচনা লিখাৰ সাধাৰণ নিয়মসমূহ জানিব পাৰিব
- ৰচনা এখনৰ গঠন প্ৰণালী কেনে হোৱা উচিত তাৰ সম্যক ধাৰণা লাভ কৰি নিজে ৰচনা লিখিবলৈ সক্ষম হ'ব।

১.২ পৰিচয়

এইটো "বিবিধ ৰচনা, শিশু-সাহিত্য আৰু কল্প-বিজ্ঞান, পৰিৱৰ্তিত ৰূপত অসমীয়া সংস্কৃতি, কম্পিউটাৰত ব্যৱহৃত অসমীয়া ভাষা" শীৰ্ষক পাঠ্যবিষয়টিৰ প্ৰথম অধ্যায়। এই পাঠবিষয়টি আমি কিয় পাঠ্যক্ৰমৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰিছোঁ আৰু ইয়াৰ বিষয়বস্তু কি হ'ব সেই বিষয়ে ইতিমধ্যে পাঠ্যবিষয়ৰ পৰিচিতিত উল্লেখ কৰি অহা হৈছে। সেই ধাৰণাকেই সৰোগত কৰি এইটো অধ্যায়ত এখন ৰচনা লিখোঁতে আমি কি কি দিশত গুৰুত্ব দিয়া উচিত সেই বিষয়ে বহলাই আলোচনা আগবঢ়োৱা হ'ব।

আপুনি নিশ্চয় জানে যে, ৰচনা লিখন প্ৰণালী হ'ল ভাষা ব্যৱহাৰৰ এক অন্যতম দিশ। ইয়াৰ জৰিয়তে ভাষা ব্যৱহাৰৰ সংক্ষিপ্ততা আৰু বাহুল্যতা, ভাষাৰ বিশ্লেষণ ক্ষমতা আদিৰ বিষয়ে জানিব পাৰি। এই অধ্যায়টোত ৰচনা লিখন প্ৰণালীৰ লগত সম্পৰ্কীত বিভিন্ন দিশসমূহ আলোচনা কৰা হ'ব। মূলতঃ ৰচনা কেনেদৰে লিখিব পাৰি সেই বিষয়ে আপোনাক সম্যক ধাৰণা প্ৰদান কৰিবলৈকেহে অধ্যায়টো সন্নিৱিষ্ট কৰা হৈছে। শেষান্ত পৰীক্ষাত কোনো এক বিশেষ বিষয় সম্পৰ্কে একোখন ৰচনা লিখিবলৈ দিয়াৰ লগতে তত্ত্বগত বা গাঁথনিগত দিশ সম্পৰ্কেও প্ৰশ্ন

কৰা হ'ব। এই গাঁথনিবোৰ তথা তত্ত্বগত দিশবোৰ অনুধাৱন কৰি বা বুজি ৰচনা লিখিবলৈ প্ৰয়াস কৰাটো আপোনাৰ বাবে অধিক লাভদায়ক হ'ব।

১.৩ ৰচনা লেখনৰ প্ৰাথমিক ধাৰণা

কোনো এটি বিষয়ৰ সামগ্ৰিক ধাৰণাৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি লিখা সাহিত্যকৰ্মই হ'ল ৰচনা। অসমীয়া ভাষাত ৰচনাক বুজাবলৈ প্ৰায় সমান্তৰালভাৱে 'প্ৰবন্ধ' শব্দটিও ব্যৱহাৰ কৰা হয়। ৰচনা শব্দৰ অৰ্থগত ধাৰণা *হেমকোষ* আৰু *চন্দ্ৰকান্ত অভিধানত* যথাক্ৰমে "লিখা গদ্য বা পদ্য" আৰু "লিখা-কৰ্ম; প্ৰবন্ধ; লিখিত বৰ্ণনা" বুলি উল্লেখ কৰা হৈছে। ৰচনা শব্দটি সংস্কৃত √ৰচ্ ধাতুৰ পৰা নিষ্পন্ন হোৱা বুলি দেখুওৱা হৈছে। দুয়োখন অভিধানতে শব্দটিৰ ইংৰাজী প্ৰতিশব্দ ৰূপে—"a literary composition, an essay"এইৰূপে উল্লেখ কৰা হৈছে। ঠিক তেনেদৰে প্ৰবন্ধ শব্দটিৰো প্ৰতিশব্দ হিচাপে ইংৰাজী 'essay', 'literary composition' আৰু 'অসমীয়া ৰচনা', 'নিবন্ধ' ইত্যাদি শব্দ উক্ত অভিধান দুখনিত দেখুওৱা হৈছে। ইয়াৰ দ্বাৰা এটা সিদ্ধান্তত উপনীত হ'ব পৰা যায় যে, অসমীয়া ভাষাত 'ৰচনা' আৰু 'প্ৰবন্ধ' দুয়োটি অভিধাই সমাৰ্থত ব্যৱহাৰ কৰা হয়। ইংৰাজী ভাষাৰ বহুল প্ৰচাৰিত essay শব্দৰ অসমীয়া প্ৰতিশব্দ হিচাপে এই শব্দটিক সূচোৱা হয়।

আভিধানিক অৰ্থৰ পৰিসীমাৰ বাহিৰত, ৰচনা আৰু প্ৰবন্ধ দুয়োটি শব্দই ব্যুৎপত্তিগত অৰ্থত কিন্তু ইয়াতকৈও অধিক অৰ্থগত ধাৰণা বহন কৰে। সৃষ্টিশীল সাহিত্য ৰূপে সাহিত্যৰ বিশাল জগতখনত প্ৰবন্ধ সাহিত্যৰ এক সুকীয়া স্থান আছে। সংস্কৃত অভিধান মতেও প্ৰবন্ধ, নিবন্ধ ইত্যাদি হ'ল "প্ৰকৃষ্ট বন্ধনযুক্ত সাহিত্যকৰ্ম"। আমি আগতেই উল্লেখ কৰিছোঁ যে ৰচনা অথবা প্ৰবন্ধ সদায় এটি বিশেষ বিষয়ৰ সামগ্ৰিক ধাৰণাৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি লিখা হয়। কিন্তু এনে ধাৰণাক যধে মধে প্ৰয়োগ কৰি লিখি উলিয়ালেই সি প্ৰবন্ধ বা ৰচনা নাম পাবৰ উপযোগী হৈ নুঠে। বিষয়টোৰ ধাৰণাক ভাব, ভাষা, চিন্তা, মনন আৰু উপস্থাপন-ৰীতিৰ সমন্বয়ত বিশ্লেষণাত্মক দৃষ্টিৰে সকলোৰে উপযোগীকৈ প্ৰতিপাদন কৰিব পাৰিব লাগিব। ইংৰাজী essay শব্দৰো অৰ্থ সেইবাবেই এনেকৈ দিয়া হৈছে— "a short literary composition dealing with a subject analytically or speculatively." ৰচনাত লিখকজনৰ ব্যক্তিগত ধাৰণাৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি লেখা বিষয়টোক সামূহিক চিন্তাৰ প্ৰতিফলনলৈ ৰূপান্তৰিত কৰিব পৰাৰ প্ৰয়াস থাকিব লাগিব।

এই আলোচনাৰ পৰা আমি এই সিদ্ধান্তত উপনীত হ'ব পাৰোঁ যে কোনো এটা বিষয় সম্পৰ্কে যুক্তি-বিশ্লেষণ তথা তথ্যানুসাৰে লিখা কথাই হ'ল ৰচনা। কাৰণ, ৰচনাত কোনো এটা বিশেষ বিষয় সম্পৰ্কে নিজস্ব দৃষ্টিকোণৰ পৰা আলোচনা কৰি, তথ্যপূৰ্ণ আৰু যুক্তিপূৰ্ণভাৱে ব্যাখ্যা কৰি মতামত দাঙি ধৰা হয়। মন কৰিবলগীয়া যে, আলোচনাৰ বাবে বাচি লোৱা বিষয়টোৰ বাদে তাত কোনো ধৰণৰ আন কথা আলোচনা কৰা নহয়।

- **ৰচনাৰ উপাদান ঃ** ৰচনাৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় উপাদান হ'ল ভাব, ভাষা আৰু প্ৰকাশভংগী। ৰচনাৰ লিখকে কোনো এটি বিষয় নিৰ্বাচন কৰি লওঁতে সৰ্বপ্ৰথমে তেওঁৰ মনত সৃষ্টি হোৱা

ভাবৰাশিক দাঙি ধৰিবলৈ প্ৰয়াস কৰে। কিন্তু ভাবৰ সমষ্টিক অনিৰ্দিষ্টভাৱে ৰূপ দিলে সি অসংলগ্ন হৈ পৰাৰ আশংকা থাকে। সেয়ে, এই ভাবক কেতবোৰ নিৰ্দিষ্ট ৰূপৰেখাৰ আৱৰ্তলৈ আনি শ্ৰেণীবদ্ধ ৰূপত প্ৰকাশ কৰিব লাগে। প্ৰবন্ধ বা ৰচনা হ'ল এনে এক সাহিত্যকৰ্ম, য'ত ভাবৰ প্ৰকাশ বস্তুনিষ্ঠতাৰে ঘটিব লাগে। সেইবাবে ইয়াত ভাবৰ উচ্ছ্বাসৰ সলনি থাকিব লাগে এক মননশীল লীলায়িত গতি। ভাবৰ প্ৰকাশ মাধ্যম হ'ল ভাষা। ভাষাৰ সুপ্ৰয়োগৰ ফলতহে ভাবে মূৰ্তৰূপ লাভ কৰে। অধিক অলংকৰণপূৰ্ণ ভাষা আৰু কাব্যিক অথবা ছন্দায়িত প্ৰকাশ-ৰীতিৰ বিপৰীতে সহজ-সৰল আৰু গাম্ভীৰ্যপূৰ্ণ গদ্যধৰ্মী ভাষাৰ প্ৰয়োগ ৰচনা লিখকৰ উদ্দেশ্য হোৱা বাঞ্ছনীয়।

- **ৰচনাৰ প্ৰকাশভংগী ঃ** ৰচনাৰ প্ৰকাশভংগী 'যথাযথ' হোৱা উচিত। যথাযথ শব্দৰ দ্বাৰা ইয়াত যি বিষয়ৰ ৰচনা লিখকে লিখিবলৈ লয়, সেই বিষয়ৰ লগত ৰজিতা খোৱাকৈ একোটা সুনিৰ্দিষ্ট শৈলী নিৰ্বাচন কৰাৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়াৰ কথা কোৱা হৈছে। উদাহৰণস্বৰূপে, যিকোনো জন্তু বিষয়ক এখন ৰচনা লিখোঁতে ৰচনা লিখকে ভাব, ভাষা আৰু চিন্তা সমন্বিত যি শৈলী প্ৰয়োগ কৰিব; প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্য বিষয়ক অথবা বিশ্বজনীন বিষয় এটিৰ সন্দৰ্ভত যি কৌশল ব্যৱহাৰ কৰিব, সেই একে শৈলী বা কৌশল কোনো মহাপুৰুষৰ জীৱনী বিষয়ক ৰচনাত প্ৰয়োগ কৰিব নোৱাৰিব। প্ৰথম বিধত থাকিব সম্পূৰ্ণ চাক্ষুস অভিজ্ঞতা সম্পৰ্কীয় ধাৰণাৰ পৰা উৎপন্ন হোৱা বিৱৰণমূলক শব্দ প্ৰয়োগৰ নমুনা, তাৰ বিপৰীতে দ্বিতীয় বিধত থাকিব ৰমনীয়তা উৎপাদন কৰিব পৰা কল্পনাময় ভাষা-শৈলীৰ চানেকি। আকৌ, কোনো বিশ্বজনীন চিন্তা-প্ৰসূত ৰচনাৰ বিষয়বস্তুত প্ৰয়োগ কৰিব পাৰিব লাগিব শব্দৰ পৰিব্যাপ্তিৰ সহায়ত একোটা ভাবক এক বিস্তৃত পৰিসীমালৈ নিবলৈ সক্ষম হোৱা ভাষাৰ কৌশল।

ৰচনাৰ বাবে আন এক প্ৰয়োজনীয় অথচ মৌলিক চৰ্ত হ'ল লিখকজনৰ মননশীলতা। লিখকজনৰ চিন্তাৰ আৱৰ্তত যি বিষয়ৰ ধাৰণা উদ্ভুত হয়, সেই ধাৰণাক সম্পূৰ্ণ মননশীল দৃষ্টিভংগীৰে উপস্থাপন কৰিব লাগে। ভাবৰ মুক্ত প্ৰকাশেই ৰচনা নহয়, যদিহে তাত লিখকজনৰ মনৰ কোঠালিত জন্ম পোৱা ধাৰণাক, চিন্তাৰ কষ্‌টি শিলত আচাৰ খুৱাই পাঠকৰ গ্ৰহণযোগ্য হোৱাকৈ সম্প্ৰসাৰিত কৰা নহয়। মনন আৰু চিন্তনক ৰূপ দিবলৈ যাওঁতে যাতে ৰচনাৰ মূল বক্তব্যৰ আঁত হেৰাই নাযায় সেই কথালৈ সততে দৃষ্টি ৰাখিব লাগে।

ৰচনা লিখোঁতে লিখকৰ প্ৰকাশভংগী আৰু বিষয়বস্তুৰ উপস্থাপন কৌশলৰ দিশটোক সৰ্বাধিক গুৰুত্ব প্ৰদান কৰা উচিত। প্ৰতি গৰাকী লিখকৰে একো একোটি নিজস্ব লিখনভংগী থাকে (তেওঁ যি বিষয়কে লিখিবলৈ চেষ্টা নকৰক কিয়); ৰচনা লিখকেও তেনে প্ৰকাশভংগী অৱলম্বন কৰিয়েই ৰচনা লিখাত প্ৰবৃত্ত হয়। অৰ্থাৎ প্ৰত্যেক গৰাকী লিখকৰে নিজস্ব ৰচনাৰীতি থাকে। ইংৰাজীতো এষাৰ কথা আছে Style is the man. লিখকজনৰ প্ৰকাশভংগী আৰু উপস্থাপন কৌশলৰ কথাবোৰেই তেওঁৰ ৰচনাৰীতিক গঢ় দিয়ে। ৰচনাৰ লিখকজনে বিষয়বস্তু এটিক ৰূপ দিবলৈ যাওঁতে নিজৰ উপলব্ধ ধাৰণাসমূহক পাঠকক অৱগত কৰিবলৈ সুনিৰ্দিষ্ট ৰচনাৰীতি এটি নিৰ্বাচন কৰি ল'ব লাগিব। মনত ৰখা উচিত যে, লিখক এজনৰ ব্যক্তিগত

ধাৰণা, মনন, চিন্তন আৰু প্ৰকাশৰ সুকৌশলী প্ৰয়োগতহে ৰচনাই যোগ্যতৰ ৰূপত প্ৰকাশ লাভ কৰিব পাৰে। ৰচনাৰীতিৰ ক্ষেত্ৰত গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা এয়ে যে, ৰচনাৰ মাধ্যমত লিখকজনৰ ব্যক্তিত্বৰ প্ৰকাশো ঘটে, সেয়ে ৰীতি বা style নিৰ্বাচন কৰোঁতে তেওঁ যথেষ্ট পৰিমাণে অনুশীলন কৰি ল'ব লাগে, যাতে পাঠকৰ দৃষ্টিত লিখকজনৰ এটি অন্তৰ্লীন চাপ তেওঁৰ সৃষ্টিত ধৰা পৰে। তদুপৰি ৰচনা লিখিবৰ বাবে কেৱল তথ্য আৰু জ্ঞান থাকিলেই এখন সুন্দৰ-মনোগ্ৰাহী ৰচনা লিখি উলিয়াব নোৱাৰি। ৰচনা এখন লিখিবলৈ হ'লে আমি কেতবোৰ বিশেষ দিশৰ ওপৰতো গুৰুত্ব দিব লাগিব। তাৰে কেইটামান তলত উল্লেখ কৰা হ'ল —

- কোনো এক বিষয়ৰ ৰচনা লিখিবলৈ হ'লে প্ৰথমে মনতে সেই বিষয় সম্পৰ্কে এক সামগ্ৰিক ধাৰণা কৰি ল'ব লাগে। আলোচ্য বিষয়টোৰ ওপৰত এনে ভাবে মনোনিৱেশ কৰিব লাগে যাতে তাৰ সকলোবোৰ কথা এখন মানচিত্ৰৰ দৰে আমাৰ দৃষ্টিপটত সহজে ভাঁহি উঠে। বিষয়টোৰ আটাইবোৰ কথা তন্ন তন্নকৈ চিন্তা কৰি লৈ তাৰ মূল কথাখিনি 'পইণ্ট' আকাৰে টুকি ল'ব লাগে। অকল সেয়াই নহয়, ৰচনা এখন লিখি থাকোঁতেও নতুন নতুন ভাব মনলৈ অহৰহ আহি থাকিব পাৰে, সেইবোৰকো মনলৈ অহা মাত্ৰেই টুকি যোৱা উচিত। তাৰ পাছত 'পইণ্ট' আকাৰে টুকি লোৱা কথাখিনি বেলেগ বেলেগ অনুচ্ছেদত বিশদভাৱে বিশ্লেষণ কৰিব লাগে। এনে কৰাৰ ফলত আলোচ্য বিষয়টোৰ প্ৰত্যেকটো দিশ ব্যাখ্যা কৰাত সুবিধা হয়। তদুপৰি বিষয়টোৰ অনুকূল আৰু প্ৰতিকূল দুয়োটা দিশত মতামত তথা দৃষ্টিভংগী আগবঢ়োৱাত সহজ হয়।
- ৰচনাত সাধাৰণতে অনাৱশ্যকীয় কথাবিলাক বাদ দি মূল কথাবোৰহে উপস্থাপন ঐব্যাখ্যা কৰিব লাগে। ৰচনা দীঘলীয়া কৰিবলৈ গৈ অনাৱশ্যকীয় কথাবিলাক যোৱা দিলে ৰচনাখন ভাল নহৈ বেয়াহে হ'বগৈ। অৱশ্যে ৰচনা লিখোতে এইটো কথা সততে মনত ৰাখিব লাগে যাতে বিষয়টোৰ আৱশ্যকীয় কোনো কথা বাদ পৰি নাযায়।
- কেতিয়াবা ৰচনাত একেটা ভাবকে বাৰে বাৰে লিখি ৰচনাখন দীঘলীয়া কৰা হয়। সেয়া অতি বেয়া কথা। কেতিয়াবা আকৌ কোনোৱে ৰচনা এখন লিখোতে একোটা দীঘল আখ্যান লিখি ৰচনাখন দীঘলীয়া কৰি পেলায়। সেয়াও অতি বেয়া। ৰচনাত কোনো আখ্যান যদি প্ৰয়োজন সাপেক্ষে লিখিব লগা হয়, তেন্তে সেয়া অতি সংক্ষেপেহে উল্লেখ কৰিব লাগে।
- ৰচনাৰ ভাষা সদায় অতি মাৰ্জিত হ'ব লাগে। মনত ৰাখিব যে, আপোনাৰ মনত বিষয় সম্পৰ্কে সৃষ্টি হোৱা ভাববোৰ পৰিপাটি হ'লেই ৰচনাৰ ভাষা পৰিপাটি হ'ব। এক কথাত ক'ব পাৰি বিষয় সম্পৰ্কে স্পষ্ট ধাৰণা থাকিলে ভাষা পৰিপাটি হয়। ৰচনাৰ ভাষা প্ৰথমৰ পৰা শেষলৈ একে ধৰণৰ হ'ব লাগে। এঠাইত অতি জটিল ভাষা আৰু এঠাইত অতি সৰল ভাষা ব্যৱহাৰ কৰা উচিত নহয়। সাধাৰণতে ৰচনাত পোনপটীয়া, সহজ-সৰল, শ্ৰুতিমধুৰ, পঢ়ুৱৈৰ সহজতে বোধগম্য ভাষা প্ৰয়োগ কৰিব লাগে। ৰচনাৰ ভাষাত চুটি চুটি বাক্য ব্যৱহাৰ কৰা উচিত। কিয়নো দীঘলীয়া বাক্য একোটাই মূল অৰ্থ প্ৰকাশ

কৰিব নোৱাৰিলে পঢ়ুৱৈৰ মনত বিৰূপ ধাৰণাহে উদয় হ'ব। তদুপৰি দীঘলীয়া বাক্যত ভুল হোৱাৰ সম্ভাৱনা অধিক।

- কিছুমান লোকৰ ভাষা স্বভাৱতে শুৱলা আৰু অলংকাৰপূৰ্ণ। এইসকল লোকে যিকোনো কথা অতি সহজতে অলংকাৰাদি প্ৰয়োগৰ দ্বাৰা শুৱলাকৈ প্ৰকাশ কৰিব পাৰে। এনে ভাষা সকলোৰে বাবে সম্ভৱপৰ নহয়। কিছুমানে এনে ভাষা বহুত ভাবি চিন্তিও লিখিব নোৱাৰে। গতিকে, ৰচনা লিখোতে যিয়ে যেনে ভাষা লিখিব পাৰে, তেনে ভাষাৰে ৰচনা লিখা উচিত। ভাষা শুৱলা কৰিবলৈ গৈ ভাবি-চিন্তি থাকিলে বৰঞ্চ সময়হে অপব্যয় হ'ব।
- ৰচনা লিখোতে বিষয়বস্তুৰ লগত সংগতি থকা কেতবোৰ উদ্ধৃতি দিব পাৰি যদিও সেইবোৰ বৰ বেছিকৈ দিব নালাগে।
- প্ৰত্যেক ৰচনাতে সাধাৰণতে তিনিটা ভাগ থাকে। আৰম্ভণি, আলোচনা আৰু সামৰণি। আৰম্ভণি ভাগটোত ৰচনা লিখিবলৈ লোৱা বিষয়টোৰ লগত সম্পৰ্ক থকা কথা অলপ লিখিব লাগে। আলোচনা বিভাগটোত বিষয়টোৰ সকলোবোৰ কথা বৰ্ণনা কৰিব লাগে। আলোচনা ভাগটোত মূল ভাগৰ উপৰি আৰু কিছুমান সৰু সৰু উপবিভাগো থাকিব পাৰে, সেয়া বিষয়ভেদে বেলেগ বেলেগ হ'ব। ৰচনা লিখাৰ আৰম্ভণিতে সেই বিষয়ে চিন্তা কৰি ভাগবিলাক নিৰ্দিষ্ট কৰি ল'ব লাগে। পিছত প্ৰত্যেকটো ভাগৰে এক বা একাধিক অনুচ্ছেদ লিখিব লাগে। ইটো ভাগৰ কথা যাতে অন্য ভাগত নোসোমাই তাৰ প্ৰতি বিশেষ সাৱধান হোৱা উচিত।
- সামৰণিত লেখকে নিজৰ মন্তব্য প্ৰকাশ কৰিব লাগে। আৰম্ভণিৰ দৰে এই বিভাগটোও দীঘলীয়া হ'ব নালাগে। মন্তব্যত আক্ৰমণাত্মক, আক্ৰোশমূলক, সাম্প্ৰদায়িকতা বা জাতিগত, আবেগিক আদি কথা থাকিব নালাগে।
- বহুতে ভাবে যে ৰচনা সদায় দীঘলীয়া হ'ব লাগে, ৰচনা দীঘলীয়াকৈ লিখিলে বেছি ভাল হয় আৰু বেছি নম্বৰ পোৱা যায়; কিন্তু সেই কথা শুদ্ধ নহয়।

অগ্ৰগতি নিৰীক্ষণ

প্ৰশ্ন নং ১ ঃ ৰচনাৰ প্ৰকাশভংগী কেনে হোৱা উচিত?

.....

প্ৰশ্ন নং ২ ঃ সংস্কৃত অভিধান মতে প্ৰবন্ধ, নিবন্ধ ইত্যাদি কেনে ধৰণৰ সাহিত্য?

.....

- **ৰচনাৰ শ্ৰেণীবিভাগ** ঃ ৰচনা বা প্ৰবন্ধৰ শ্ৰেণীবিভাজন এটি অত্যন্ত জটিল বিষয়। বিশ্বসাহিত্যত এইবিধ সাহিত্যকৰ্মই ইমান বিস্তৃতি লাভ কৰিছে যে, নিৰ্দিষ্ট পৰিসীমাত ইয়াক ভাগ কৰি দেখুৱাব নোৱাৰি। তথাপিও, আমাৰ বিদ্যায়তনিক জ্ঞানৰ বাবে ইয়াক তলত উল্লেখ কৰা ধৰণে ভাগ কৰি আলোচনা কৰিব পাৰি—

- বিৱৰণমূলক বা বৰ্ণনামূলক
- বৃত্তান্তমূলক
- চিন্তামূলক
- বিশ্লেষণাত্মক

- *বিৱৰণমূলক বা বৰ্ণনামূলক ৰচনা ঃ* যিকোনো বিষয়ৰ হুবহু বৰ্ণনা দাঙি ধৰা ৰচনাকে এই বিষয়ৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰিব পাৰি। ইংৰাজীত ইয়াক descriptive essays বুলি ভাগ কৰা হৈছে। এইবিধ ৰচনাত ৰচনা-লিখকে দৃষ্টিগোচৰীভুক্ত যিকোনো বিষয়কে নিজস্ব কল্পনা-কৌশলৰ সহায়ত উপস্থাপন কৰে। লিখকে চাক্ষুস আৰু উপলব্ধিগত অভিজ্ঞতাৰে সঞ্চয় কৰা উপাদানক এইবিধ ৰচনাত প্ৰায় প্ৰতিবেদনধৰ্মিতাৰে উল্লেখ কৰে। এইবিধ ৰচনাৰ সমল ঘাইকৈ বহির্জগতৰ পৰিৱেশ, প্ৰাকৃতিক উপাদান, প্ৰাণী আৰু উদ্ভিদ জগত, শিল্প-কলা, কৃষ্টি-সংস্কৃতি, জ্ঞান-বিজ্ঞান, স্থান-কাল আৰু অন্যান্য তদ্ৰূপ বিষয়ৰ পৰা আহৰণ কৰা হয়।
- *বৃত্তান্তমূলক ৰচনা ঃ* এইবিধ ৰচনাক ইংৰাজীত narrative essays বুলি কোৱা হয়। বৰ্ণনামূলক প্ৰবন্ধ বা ৰচনাৰ ক্ষেত্ৰখনতকৈ এই প্ৰকাৰ ৰচনাৰ পৰিধি অলপ বহল। সাধাৰণতে বৰ্ণনামূলক ৰচনাত ৰচনা লিখকৰ চাক্ষুস আৰু অভিজ্ঞতাৰ চিত্ৰইহে গুৰুত্ব লাভ কৰে আৰু এনে ৰচনাত লিখকৰ আন্তৰিক উৎসৰ পৰা ওলাই অহা চিন্তাৰ উন্মেষ তেনেই তাকৰ; কিন্তু বৃত্তান্তমূলক ৰচনাত এই দুয়োটাৰ অপূৰ্ব সংমিশ্ৰণ ঘটে। এইবিধ ৰচনাত ৰচনা লিখকৰ কোনো চাক্ষুস দৃষ্টিসম্ভূত অভিজ্ঞতা নাথাকিলেও, উদ্ভাৱনী শক্তিৰে তেনে অভিজ্ঞতা সম্পৰ্কে কল্পনা কৰি লোৱা হয় আৰু উপলব্ধিৰ সমলৰ সহায়ত সেই অভিজ্ঞতাক তুলি ধৰা যায়। কোনো ঐতিহাসিক, পৌৰাণিক ঘটনাৰ কল্পনাপ্ৰসূত বৃত্তান্ত যেনেদৰে ইয়াৰ বিষয়বস্তু হ'ব পাৰে, তেনেদৰে মানৱ সমাজ-সভ্যতা, এই সমাজ-সভ্যতাৰ অংগীভূত উপাদান, যেনে— পূজা-পাৰ্বণ, ৰীতি-নীতি ইত্যাদিও ইয়াৰ পৰিসীমালৈ আহিব পাৰে। ইয়াৰ উপৰি কোনো ধৰ্মীয় আখ্যান, ভ্ৰমণ কাহিনী, সমসাময়িক অথবা অতীত হৈ যোৱা কোনো ঘটনা, জীৱনী আদিও এইবিধ ৰচনাৰ উপজীব্য হ'ব পাৰে।
- *চিন্তামূলক ৰচনা ঃ* ৰচনা লিখকৰ চিন্তাশক্তিৰ পৰা উদ্ভুত বিষয়বস্তুৰেই এইবিধ ৰচনাৰ ঘাই সমল। ইয়াত লিখকৰ ব্যক্তিনিষ্ঠ মনোদৃষ্টিয়ে অধিক প্ৰভাৱ পেলায়। চিন্তাৰ উৎকৰ্ষ, বুদ্ধিনিষ্ঠ দৃষ্টিভংগী, বিচাৰ-বিশ্লেষণৰ বিচক্ষণতা, যুক্তি-মতবাদ-বিতৰ্কৰ উপস্থাপন আৰু অধ্যয়নলব্ধ পাণ্ডিত্য এই প্ৰকাৰ ৰচনাৰ বৈশিষ্ট্যপূৰ্ণ দিশ। সামাজিক বিষয় (issue), ৰাজনীতি, অৰ্থনীতি, সমাজনীতি, শিক্ষানীতি, শাসন নীতি আদি যিবোৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয় আলোচনাৰ সমল ৰূপে বিবেচিত হ'ব পাৰে, সেইবোৰেই এই শ্ৰেণী ৰচনাৰ পৰ্যায়ভুক্ত। ইংৰাজীত ইয়াক reflective essays বুলি কোৱা হয়।
- *বিশ্লেষণাত্মক ৰচনা ঃ* বিশ্লেষণাত্মক ৰচনাক ইংৰাজীত analytical essays বুলি কোৱা হয়। এইবিধ ৰচনাত কোনো প্ৰতিষ্ঠিত বিষয়ৰ বিশেষ এটি দিশৰ ওপৰত

আলোকপাত কৰাৰ লগতে সেই বিশেষ দিশটোৰ সূক্ষ্মাতিসূক্ষ্ম কথাবোৰ ফঁহিয়াই চোৱা হয়। ইয়াৰ বাবে অতি প্ৰয়োজনীয় দক্ষতাটো হ'ল সূক্ষ্ম পৰ্যবেক্ষণ ক্ষমতা। এই শ্ৰেণীৰ ৰচনাৰ উদাহৰণস্বৰূপে উল্লেখ কৰিব পাৰি— 'কালিদাসৰ কাব্যত প্ৰকৃতি', 'মহাভাৰতত নাৰীৰ জীৱন' ইত্যাদি বিষয়।

অগ্ৰগতি নিৰীক্ষণ

প্ৰশ্ন নং ৩ ঃ বিদ্যায়তনিক আলোচনাৰ বাবে ৰচনাক কি কি ধৰণে ভাগ কৰি আলোচনা কৰিব পাৰি?

.....

.....

- **ৰচনা লিখাৰ পদ্ধতি ঃ** ৰচনা বা প্ৰবন্ধ সাহিত্যই বিশ্ব সাহিত্যৰ ক্ষেত্ৰত এক বিশেষ স্থান দখল কৰি আছে। সেয়ে, ইয়াৰ ৰচনা-পদ্ধতি বা গঠন-কৌশল সম্পৰ্কেও বিশদ আলোচনাৰ স্থল বিদ্যমান। অৱশ্যে, আমাৰ পাঠ্য-সংশ্লিষ্ট বিষয়ৰ ৰচনাৰ ক্ষেত্ৰত উপৰি-উক্ত আলোচনা প্ৰযোজ্য নহ'বও পাৰে। তথাপিও, এনে আলোচনাৰ সূত্ৰ ধৰিয়েই পাঠ্যক্ৰমৰ ৰচনাৰাজিৰ প্ৰণালীগত ধাৰণাৰ ওপৰতো দৃষ্টি নিবন্ধ কৰিব পাৰি। এনে পদ্ধতি বা প্ৰণালীবোৰ হ'ল—
  - বিষয়বস্তুৰ সম্যক আৰু সামগ্ৰিক ধাৰণা
  - বিষয়বস্তুৰ ৰূপৰেখা অংকন
  - বিষয়বস্তুৰ ব্যৱহাৰিক ব্যাখ্যান
  - উপসংহাৰ

  ➢ *বিষয়বস্তুৰ সম্যক আৰু সামগ্ৰিক ধাৰণা ঃ* ৰচনা লিখকৰ নিৰ্বাচিত বিষয়বস্তু সম্বন্ধে এক সম্পূৰ্ণ ধাৰণা থকাটো অত্যন্ত জৰুৰী। সেইবাবে ৰচনা লিখা কামত প্ৰবৃত্ত হোৱা মাত্ৰকে তেওঁ এই ধাৰণা শুদ্ধ তথা যুক্তিপূৰ্ণভাৱে প্ৰকাশ কৰিবলৈ বদ্ধপৰিকৰ হ'ব লাগিব। প্ৰবন্ধ বা ৰচনাৰ বিষয়বস্তু যিকোনো ধৰণৰ হ'ব পাৰে, যিকোনো লক্ষণ বা প্ৰকৃতিৰ হ'ব পাৰে— কাৰণ, ৰচনাৰ সংজ্ঞা দিবলৈ গৈ Johnson-এ উল্লেখ কৰিছিল এনেদৰে— "an essay is a loose sally of the mind, an irregular, undigested piece, not a regular and orderly composition." সেয়ে, এনে লক্ষণবিশিষ্ট লিখাৰূপ এটিক প্ৰণালীবদ্ধভাৱে ধাৰণাৰ সীমালৈ নানিলে সি প্ৰকৃত ৰচনাৰ আৰ্হি হোৱা কঠিন।

  ➢ *বিষয়বস্তুৰ ৰূপৰেখা অংকন ঃ* বিষয়বস্তুৰ প্ৰকৃত বক্তব্য ৰূপৰ ধাৰণা কৰি লোৱাৰ পিছত ৰচনাত দাঙি ধৰিব খোজা মূল কথাসমূহৰ ৰূপৰেখা (outline) কিছুমান পৰিকল্পনা কৰি ল'ব লাগে। যিকোনো লিখিত কৰ্মৰ আঁতি আৰু গুৰি থাকে, সেয়ে, প্ৰথমে আৰম্ভণি বা সূচনা আৰু একেবাৰে শেষত সামৰণি বা পৰিসমাপ্তিৰ কথা ভাবি লৈ মাজৰ ডোখৰত চাৰিটা বা পাঁচটা সৰু ভাগত বিষয়বস্তু দাঙি ধৰিব লাগে। এনে ভাগ বিভাজন ওপৰত

উল্লেখ কৰা ৰচনাৰ শ্ৰেণী বিভাজন অনুসৰি বেলেগ বেলেগ হ'ব। ৰূপৰেখাবোৰ অংকন কৰোঁতে প্ৰতিটো বিষয়-ভাগৰ পৰা আনটো বিষয়-ভাগলৈ ৰচনাৰ লিখকে একোডাল ছেদ-চিহ্ন নিজে মানসপটত আঁকি ল'ব লাগে। যেনে—

(ক) (প্ৰাণীবাচক ৰচনাত) সূচনা বা আৰম্ভণি— বৰ্গ, শ্ৰেণী, জাতি, ইত্যাদি— আকাৰ-প্ৰকাৰ— প্ৰাণীৰ উৎপত্তিৰ কথা— প্ৰাণীবিধৰ উপকাৰিতা ইত্যাদি— জীৱন-ধাৰণ প্ৰণালী— ইয়াৰ বাসস্থান— সামৰণি।

(খ) (মহাপুৰুষৰ জীৱনীবিষয়ক ৰচনাত) সূচনা— পৰিচয় (জন্ম, বংশ, পিতৃ-মাতৃ)— শিক্ষা— জীৱন আৰু কৃতি— চৰিত্ৰ, আদৰ্শ প্ৰভৃতি— সমসাময়িক সমাজলৈ তেওঁৰ অৱদান— মন্তব্য— পৰিসমাপ্তি।

(গ) (সামাজিক সমস্যা, যেনে— সন্ত্ৰাসবাদ সম্পৰ্কীয় ৰচনাত) সূচনা— সন্ত্ৰাসবাদ মানে কি— সন্ত্ৰাসবাদ, আতংকবাদ, মৌলবাদ, ইত্যাদিৰ অৱধাৰণা— বিশ্ব সন্ত্ৰাসবাদ— সন্ত্ৰাসবাদৰ ইতিহাস— ভাৰতত সন্ত্ৰাসবাদৰ ইতিহাস— সন্ত্ৰাসবাদীৰ কাৰ্যকলাপ, দাবী ইত্যাদিৰ বিশ্লেষণ— সন্ত্ৰাসবাদৰ বিৰূদ্ধপক্ৰিয়া— মন্তব্য— সামৰণি।

(ঘ) (উৎসৱ-পাৰ্বণ আদি বিষয়ৰ ৰচনাত) আৰম্ভণি— উৎসৱ-পাৰ্বণৰ তাৎপৰ্য— উৎসৱ-পাৰ্বণৰ ৰূপান্তৰ আৰু ধাৰাবাহিকতা— উদ্দেশ্য আৰু লক্ষ্য, পালনীয় আচাৰ-নীতি, পৰম্পৰাগত বিশ্বাস, সময়— জনজীৱনত ইয়াৰ প্ৰভাৱ —মন্তব্য— সামৰণি।

(ঙ) (চিন্তামূলক ৰচনাত) সূচনা— বিষয়বস্তুৰ অৱধাৰণা আৰু সংজ্ঞা— তথ্য আৰু বিষয় নিৰ্দেশ— সমান্তৰাল বিষয়ৰ উপস্থাপন (যদি সম্ভৱ হয়)— পূৰ্বে প্ৰচলিত মত বা সিদ্ধান্ত— নিজস্ব মত বা সিদ্ধান্ত— নিৰপেক্ষ যুক্তি উপস্থাপন— সামৰণি।

➢ *বিষয়বস্তুৰ ব্যৱহাৰিক ব্যাখ্যান ঃ* বিষয়বস্তুৰ ব্যৱহাৰিক ব্যাখ্যান বা বৰ্ণনা ইয়াৰ পিছৰ পৰ্ব। ৰচনাক যিহেতু এটা সুনিৰ্দিষ্ট সময় আৰু স্থানৰ ভিতৰত আবদ্ধ ৰাখিব লাগে, সেই হেতু, ইয়াত অপ্ৰয়োজনীয় বৰ্ণনাৰ প্ৰয়োজন নাই। ৰচনাৰ বিষয়ে Murrayৰ অভিধানত এনেদৰে কোৱা হৈছে— ৰচনা হ'ল 'a composition of moderate length on any particular subject or branch of a subject.' অৰ্থাৎ ৰচনা হ'ল কোনো বিষয় বা উপবিষয়ৰ সম্বন্ধে লিখি উলিওৱা নিয়মীয়া দৈৰ্ঘৰ সৃষ্টি। তেওঁ আকৌ কৈছে— 'Originally implying want of finish, but now said of a composition more or less elaborate in style, though limited in range.' অৰ্থাৎ মূলতঃ ই প্ৰায় অন্তবিহীন লিখা, কিন্তু হ'লেও ইয়াৰ ৰীতি কম-বেছি পৰিমাণে বিস্তৃত। এতিয়া, এনেবোৰ ব্যাখ্যান-ৰীতিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিয়েই ৰচনাৰ বিষয়বস্তু বিবৃত হ'ব লাগিব। অজটিল ভাব-ভাষা, সহজ-সৰল আৰু প্ৰাঞ্জল প্ৰকাশভংগী, নিমজ বাক্যৰীতি আৰু যথাযথ শব্দচয়নেৰে যথাসম্ভৱ সংক্ষিপ্তভাৱে ৰচনাৰ বিষয়বস্তু ব্যাখ্যা কৰিব পাৰিব

লাগিব। এনে কৰোঁতে, ৰচনা লিখকে সদায় পাঠকৰ মনোগ্ৰাহিতাৰ দিশটোৰ পিনেও লক্ষ্য ৰাখিব লাগিব।

- *উপসংহাৰ ঃ* ৰচনাৰ শেষৰ স্তৰটোৱেই হ'ল উপসংহাৰ বা সামৰণি। ৰচনা লিখাটো এক বিশেষ সাহিত্য কৰ্মৰ অন্তৰ্গত, সেয়ে ইয়াৰ সামৰণি টনাৰ ক্ষেত্ৰতো যথেষ্ট সাৱধানতা অৱলম্বন কৰিবলগীয়া হয়। ওপৰত উল্লেখ কৰা বিষয়ভাগ তিনিটাত উল্লেখ নকৰা কথাৰ সূত্ৰ ধৰি নিজস্ব মতবাদেৰে বিষয়বস্তু উপস্থাপনৰ উদ্দেশ্য উপসংহাৰত দাঙি ধৰিব পাৰি। এনে উপসংহাৰে ৰচনাখনক গাম্ভীৰ্য আৰু চমক প্ৰদান কৰে।

আগতেই উল্লেখ কৰা হৈছে যে ৰচনা বা প্ৰবন্ধৰ পৰিসীমাই সাধাৰণ (General) পৰ্যায়ৰ পৰা গৱেষণামূলক (researchcical) স্তৰৰ সকলোকে সামৰিব পাৰে। উপৰি-উক্ত দিশসমূহ ভালদৰে অনুধাবন কৰি যি কোনো বিষয়ৰ ৰচনা লিখিবলৈ চেষ্টা কৰক। এই অনুশীলন আপোনাৰ অধ্যয়নৰ বাবে ফলপ্ৰসুৰূপে বিবেচিত হ'ব।

চিন্তা-চৰ্চা কৰক — ১.১

অধিক জানিবলৈত উল্লেখ থকা ৰচনাৰ পুথিসমূহক আধাৰ হিচাপে লৈ বিভিন্ন বিষয়ৰ ৰচনা নিজৰ ভাষাৰে লিখিবলৈ চেষ্টা কৰক। লগতে সেই ৰচনা পুথি কেইখনত থকা ৰচনাসমূহ অধ্যয়ন কৰি আপোনাৰ নিজৰ ভাষাত লিখিবলৈ চেষ্টা কৰক।

১.৪ অধ্যায়টিৰ পৰা আমি কি শিকিলোঁ

- কোনো এটা বিষয় সম্পৰ্কে যুক্তি-বিশ্লেষণ তথা তথ্যানুসাৰে লিখা কথাই হ'ল ৰচনা। কাৰণ, ৰচনাত কোনো এটা বিশেষ বিষয় সম্পৰ্কে নিজস্ব দৃষ্টিকোণৰ পৰা আলোচনা কৰি, তথ্যপূৰ্ণ আৰু যুক্তিপূৰ্ণভাৱে ব্যাখ্যা কৰি মতামত দাঙি ধৰা হয়। মন কৰিবলগীয়া যে, আলোচনাৰ বাবে বাচি লোৱা বিষয়টোৰ বাদে তাত কোনো ধৰণৰ আন কথা আলোচনা কৰা নহয়।
- ৰচনা লিখিবলৈ হ'লে কেতবোৰ বিশেষ দিশৰ ওপৰত বিশেষভাৱে গুৰুত্ব দিব লাগে। ৰচনাৰ উপাদান, প্ৰকাশভংগী কেনে হোৱা উচিত ইত্যাদি দিশসমূহৰ বিষয়ে আলোচনা কৰি ৰচনা এখন লিখোঁতে বিষয়বস্তু কেনেদৰে বিভাজিত কৰি ল'ব লাগে সেয়াও ইয়াত আলোচনা কৰা হৈছে।
- অধ্যায়টোত চমুকৈ ৰচনাক কেনেদৰে শ্ৰেণীবিভাজন কৰিব পাৰি আৰু কিহৰ ভিত্তিত সেই শ্ৰেণীবিভাজন কৰা হৈছে সেয়া আলোচনা কৰা হ'ল। এইখিনি অধ্যয়ন কৰি আপুনি ৰচনা লিখিবলৈ যত্ন কৰিলে সাৰ্থকতা লাভ কৰিব বুলি আশা কৰা হৈছে।

১.৫ অধিক জানিবলৈ

অসমীয়া গ্ৰন্থ

1) কটকী, প্ৰফুল্ল [2005); *সাহিত্য-সংজ্ঞা কোষ;* গুৱাহাটী ঃ জ্যোতি প্ৰকাশন।
2) ঠাকুৰীয়া, ৰামমল [1971) ;*সাহিত্য বিচাৰ;* গুৱাহাটী ঃ লক্ষ্মী প্ৰকাশ।
3) ডেকা আৰু ডেকা [2009) ;*ৰচনা প্ৰবাহ;* গুৱাহাটী।
4) ডেকা, ধৰ্মসিংহ [2007);*ৰচনা বিচিত্ৰা;* গুৱাহাটী।
5) পাটগিৰি, দীপ্তি ফুকন [1999);*আধুনিক অসমীয়া ব্যাকৰণ;* গুৱাহাটী ঃ বুক হাইভ।
6) বৰা, মহেন্দ্ৰ (1985); *সাহিত্য উপক্ৰমণিকা;* গোলাঘাট ঃ ভাৰতী বুক ষ্টল
7) বৰা, সত্যনাথ [1998);*বহল ব্যাকৰণ;* গুৱাহাটী।
8) বৰুৱা, তুলতুল [2008);*অসমীয়া ৰচনা সংকলন;* গুৱাহাটী ঃ ষ্টুডেণ্টচ্ ষ্টৰচ।

ইংৰাজী গ্ৰন্থ

9) Abrams, M. H (1993). *A Glossary of LiteratryTerms*. Bangalore: Prism Books Pvt. Ltd.
10) Hudson, W. H. (1983). *An Introduction to the Study of Literature*. New Delhi: Kalyani Publisers.

১.৬ অগ্ৰগতিৰ খতিয়ান

১ নং প্ৰশ্নৰ উত্তৰ ঃ ৰচনাৰ প্ৰকাশভংগী 'যথাযথ' হোৱা উচিত।

২ নং প্ৰশ্নৰ উত্তৰ ঃ সংস্কৃত অভিধান মতে প্ৰবন্ধ, নিবন্ধ ইত্যাদি হ'ল "প্ৰকৃষ্ট বন্ধনযুক্ত সাহিত্যকৰ্ম"।

৩ নং প্ৰশ্নৰ উত্তৰ ঃ বিদ্যায়তনিক আলোচনাৰ বাবে ৰচনাক মূলতঃ বিৱৰণমূলক বা বৰ্ণনামূলক, বৃত্তান্তমূলক, চিন্তামূলক আৰু বিশ্লেষণাত্মক — এই ধৰণে ভাগ কৰি আলোচনা কৰিব পাৰি।

১.৭ আৰ্হি প্ৰশ্ন

ক) বস্তুধৰ্মী প্ৰশ্ন

প্ৰশ্ন ১ ঃ শুদ্ধ নে অশুদ্ধ নিৰ্ণয় কৰক —

(ক) ৰচনাৰ বাবে আন এক প্ৰয়োজনীয় অথচ মৌলিক চৰ্ত হ'ল লিখকজনৰ মননশীলতা।

(খ) ৰচনাত একেটা ভাবকে বাৰে বাৰে লিখি ৰচনাখন দীঘলীয়া কৰা উচিত।

(গ) ৰচনাৰ শেষৰ স্তৰটোৱেই হ'ল উপসংহাৰ বা সামৰণি।

(ঘ) ৰচনা লিখোতে বিষয়বস্তুৰ লগত সংগতি থকা কেতবোৰ উদ্ধৃতি দিব পাৰি যদিও সেইবোৰ বৰ বেছিকৈ দিব নালাগে।

খ) চুটি প্ৰশ্ন (১৫০ শব্দৰ ভিতৰত উত্তৰ লিখক)

প্ৰশ্ন ১ ঃ চমুটোকা লিখক —

ক) ৰচনাৰ প্ৰকাশভংগী খ) ৰচনাৰ উপাদান

গ) ৰচনাৰ শ্ৰেণীবিভাজন ঘ) ৰচনাৰ সংজ্ঞা তথা অৰ্থ

গ) ৰচনাধৰ্মী প্ৰশ্ন (৩০০-৫০০ শব্দৰ ভিতৰত উত্তৰ লিখক)

প্ৰশ্ন ১ ঃ ৰচনা এখন লিখিবলৈ হ'লে কি কি দিশত গুৰুত্ব দিব লাগিব সেয়া বহলাই আলোচনা কৰক।

প্ৰশ্ন ২ ঃ ৰচনা কাক বোলে ? ৰচনা আৰু প্ৰবন্ধ মানে একেইনে ? ৰচনাক কেনেদৰে শ্ৰেণীবিভাজন কৰি আলোচনা কৰিব পাৰি বহলাই লিখক।

প্ৰশ্ন ৩ ঃ তলত দিয়া বিষয়সমূহক লৈ একোখনি ৰচনা লিখক—

বন্যপ্ৰাণী সংৰক্ষণ, পুথিভঁৰাল, জাতিভেদ প্ৰথাৰ কুফল, ভাৰতৰ নিবনুৱা সমস্যা, অসমৰ উচ্চ শিক্ষা ব্যৱস্থা, বিহু উৎসৱ, ড^0 ভূপেন হাজৰিকা আৰু অসমৰ সংগীত জগত, সন্ত্ৰাসবাদ আৰু ভাৰতবৰ্ষৰ পূৰ্বোত্তৰ ৰাজ্যসমূহ, অধ্যৱসায় আৰু নিয়মানুৱৰ্তিতা।

*** ***** ***